

[Ingerlise Koefoed]

Det drejer sig bl.a. om en pæn forøgelse af budgettet for Det Danske Kulturinstitut og en fastslåelse af, at det felttog, som sundhedsministeren indledte for et års tid siden mod Rigshospitalets patientbibliotek, nu er opgivet.

Pengemæssigt har det drejet sig om meget lidt: til de to institutioner, som jeg nævnte, vel i alt omkring et par millioner kr. Men det er med udgangspunkt i det vigtigt at understrege, hvor meget en million eller to mere på de kulturelle områder betyder af nyt mod på arbejdet, ny kreativitet og aktivitet og en langt større dynamik i kulturformidlingen.

På Rigshospitalet er man i fuld gang med at udbygge patientbiblioteket til et informationscenter for Rigshospitalets patienter og personale.

I Det Danske Kulturinstitut er man færdig med at bruge timer og dage til at overveje kommende nedskæringer, nedlægninger af institutioner i udlandet og eventuelt en komplet nedlæggelse af institutionen. Nu har man fået tid og overskud til at beskæftige sig med udviklingen af instituttets arbejdsområde og en udvidelse, der bl.a. viser sig i den interesse, som Kulturinstitutionen har vist for at overtage det kommende kulturinstitut i Riga og for i samarbejde med Ungarn og andre Østlande at bidrage væsentligt til den kultureksport, som jo er blevet nedprioriteret på regeringsplan, og det netop i denne tid, hvor Danmark står på tærsklen til et mere og mere internationalt kulturelt samarbejde både med de nordiske lande og de øvrige europæiske lande i og uden for EF.

Jeg føler altså trang til mod min vane at takke regeringen for, at man har taget de forslag så alvorligt, så man har optaget dem i finanslovforlaget. Jeg håber, de kan blive ved med at være der.

Men selvfølgelig må jeg beklage, og det gjorde jeg også før over for hr. Kofod-Svendsen, at man ikke har syntes, at man skulle unde de andre meget beskedne områder, som jeg har foreslået forhøjet en lille bitte smule i denne finanslov, den samme dynamik, kreativitet og øgede kulturformidling.

Jeg synes godt, og det sagde jeg også før til hr. Kofod-Svendsen, at man kunne have gjort lidt mere for indvandreraktiviteterne i år.

Jeg synes, at man kunne have undt de blinde og de døvblinde den livskvalitet, det er at kunne kommunikere med andre mennesker og

kunne have nogenlunde de samme kulturaktiviteter som andre mennesker i samfundet.

Jeg synes, at man skulle have bevilget Kvindemuseet de 400.000 kr., som jeg foreslog som en overlevelseshjælp indtil den dag, da museet – forhåbentlig inden for det næste år – bliver optaget endeligt på finansloven som et statsanerkendt museum.

Jeg synes, at man skulle have påskønnet det meget gode arbejde, som folkeuniversitetet Skær Mølle gør, sådan at også de havde været sikre på at kunne overleve, indtil den nye folkeoplysningslov er kommet.

Nå, men det gik jo altså, som det gik, efter som hr. Kofod-Svendsen så gerne ville have et samarbejde med regeringen på andre områder, som øjensynlig af ham skønnedes vigtigere, så jeg vil nøjes med at sige, at vi nok skal komme tilbage. Vi har lært af de to forslag, som jeg nævnte først, at det betaler sig at blive ved og blive ved og blive ved at arbejde med noget, som man synes er vigtigt, og vi skal nok komme tilbage med forslagene også i løbet af året, så vi kan få diskuteret dem inden næste finanslov.

(Kort bemærkning).

Kirsten Lee (RV):

Jamen jeg kan da meddele fru Ingerlise Koefoed, at Det Radikale Venstre også er optaget af Kvindemuseet i Århus. Det Radikale Venstre er også optaget af folkeuniversitetscentret Skær Mølle, men vi arbejder i et regeringssamarbejde og stemmer for en finanslov. Vi sikrer selvfølgelig også, at radikale synspunkter har indflydelse i den finanslov, og vi har aftalt med den radikale kulturminister, at der bliver sat penge af både til folkeuniversitetscentret Skær Mølle og til Kvindemuseet.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Det takker jeg da meget for. Jeg ville nemlig meget gerne høre det her fra talerstolen, og nu har jeg hørt det. Jeg syntes ikke, der var nogen som helst grund til, at sådan nogle forslag skulle holdes skjult, de kan lige så godt komme frem på finansloven, så de mennesker, de vedrører, også kan se, at de står der.

Der ligger en eller anden – undskyld jeg siger det – lidt mopset holdning i, at det ikke må være et af SF's forslag, der bliver flertal for her, det